

Hup De Boeck, bijten!

Jan Maarten Slagter
Directeur VEB

“Ik denk dat Fortis te weinig heeft gekregen voor de activiteiten in Nederland.” Opvallende uitspraak in een opvallend interview in *Het Financieele Dagblad* met Fortis-topman Karel de Boeck met de veelzeggende kop “Het is Hollandse zuinigheid”. “Als er aanleiding is, dan zullen we handelen voor onze aandeelhouders (terzijde: daar lijkt mij altijd aanleiding voor, JMS). Concreet kan dat betekenen: rechtszaken aanspannen.”

De Boeck zegt twee belangrijke dingen. In de eerste plaats kaart hij de redelijkheid van de transactie met de Nederlandse staat aan. De prijs van 16,8 miljard euro die minister Bos heeft betaald voor Fortis Bank Nederland, ABN Amro en de Nederlandse verzekeringsactiviteiten van Fortis gaat volgens hem uit van een waardering voor het verzekeringsbedrijf van 7 miljard euro. Dat betekent dat voor ABN Amro en Fortis Bank Nederland samen een kleine 10 miljard is betaald – en dat voor banken die normaal gesproken ruim 2 miljard euro winst per jaar maken. Een koopje. Als de door het Brusselse Hof van Beroep aangewezen onderzoekers deze analyse delen, overweegt De Boeck een gang naar de rechter om betere voorwaarden te bekomen.

Daarnaast doet De Boeck een toezegging over de opstelling van de raad van bestuur als de buitengewone aandeelhoudersvergadering in Brussel op 11 februari de transactie met BNP Paribas afstemt: “Dan zal de raad van bestuur de overeenkomsten niet closen.” Vervolgens voorziet de Fortis-ceo rechtszaken, onderhandelingen en/of het terugtrekken van BNP Paribas.

Het zijn nieuwe geluiden van de kant van Fortis, dat tot nog toe geen afstand heeft genomen van de voor het bedrijf en de aandeelhouders zeer nadelige ‘reddingsoperaties’. Mogelijk heeft de druk van de kant van de VEB en anderen, in Nederland en België, De Boeck tot zijn stoerdere standpunten gebracht. Als dat zo is, help ik hem graag met nog twee suggesties.

De Boeck hoeft niet te wachten op de conclusies van de Belgische experts voordat hij de Nederlandse staat kan aanspreken. Als ceo van Fortis heeft hij alle gegevens die hij nodig heeft onder handbereik. De dagvaarding kan er morgen uit. Als de experts het met hem eens zijn, is dat natuurlijk mooi meegenomen, maar het is geen voorwaarde.

Ten aanzien van BNP Paribas moet De Boeck bedenken dat hij eigenlijk voor zijn beurt spreekt. Na de komende bijzondere vergaderingen is er een nieuw bestuur. Hij kan niet nu namens dat bestuur spreken. Maar de komende weken kan hij nog wel van alles doen. Het vooruitzicht van een jarenlange juridische loopgravenoorlog moet ook voor de Franse bank een afschrikwekkend perspectief zijn. Dat biedt een reden om nu om de tafel te gaan om de transactie zo aan te passen dat die op 11 februari door de aandeelhouders kan worden goedgekeurd.

Vooruit Karel, je hebt goed geblaft, nu bijten! ■

zijn aankoop meteen een derde kwijt aan de staat. De verwachte waarde van een staatslot van 25 euro is slechts 16,50 euro, ofwel voor een miljoen prijzengeld moet voor 1,5 miljoen euro aan loten worden verkocht. Bij de Postcodeloterij en de Sponsorloterij zijn deze verhoudingen nog vele malen slechter.

Voor wie bij roulette viermaal achtereenvolgend op hetzelfde nummer

gokt, is de kans om een miljoen te winnen groter dan bij om het even welke loterij in Nederland. Wat dat betreft passen beleggingsproducten van boven de 50.000 euro prima bij de loterijwinnaars. Voor beiden speelt het gokelement een belangrijke rol. Wellicht moet Bos kansspelbelasting heffen op beleggingsproducten van boven de 50.000 euro om ze te ontmoedigen. ■

Yes we can

Na de feestelijkheden van afgelopen week volgt nu de moeilijke taak voor Barack Obama om de Amerikaanse economie weer aan te zwengelen. Toch zijn vele economen het erover eens dat de optimistische houding en visie van de kersverse president een positieve invloed kunnen hebben op de economie en de beurs.

Iets anders kan ook meehelpen: Obama is Democraat. Sinds de Tweede Wereldoorlog presteert de Amerikaanse beurs onder een Democratische president beter dan onder een Republikeinse president. Als de president Democraat is, stijgt de beurs gemiddeld een kleine 15 procent, bij een Republikeinse president is dit nog geen 10 procent. Het beste rendement werd

behaald onder Democraat **BILL CLINTON**, die de beurzen op jaarbasis deed stijgen met 19 procent.

De slechtste jaarrendementen zijn behaald onder de Republikeinen George W. Bush (-3,05%) en Richard Nixon (-1,32%). Deze presidenten, die overigens beiden volgens historici ‘onwettig’ president zijn geworden, vochten dure oorlogen in Irak en Vietnam. Bovendien kon onder Bush het negatieve effect van de kredietcrisis niet opgevangen worden door de forse belastingverlagingen op koersstijgingen en dividenden.

Als Obama beter gaat presteren dan Clinton, is het een dubbele overwinning omdat hij ook de financiële chaos van Bush moet opruimen. ■

President	Partij	Periode	Jaarlijks rendement
Truman	Dem.	11/48-10/52	18,3%
Eisenhower	Rep.	11/52-10/60	14,9%
Kennedy	Dem.	11/60-10/63	15,1%
Johnson	Dem.	11/63-10/68	10,4%
Nixon	Rep.	11/68-7/74	-1,3%
Ford	Rep.	8/74-10/76	17,2%
Carter	Dem.	11/76-10/80	11,0%
Reagan	Rep.	11/80-10/88	15,8%
Bush	Rep.	11/88-10/92	14,4%
Clinton	Dem.	11/92-10/00	19,0%
Bush jr.	Rep.	11/00-11/08	-3,0%
	Democraat		14,8%
	Republikein		9,7%
	Totaal		12,0%